

31993L0012

27.3.1993

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 74/81

DIRECTIVA 93/12/CEE A CONSILIULUI
din 23 martie 1993
privind conținutul de sulf din anumiți combustibili lichizi

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât pentru a îmbunătăți calitatea aerului în ceea ce privește bioxidul de sulf și alte emisii poluante, Comunitatea trebuie să ia măsuri pentru a reduce progresiv conținutul de sulf din combustibilul gazos folosit la vehiculele autopropulsate, inclusiv la aeronave și nave, pentru încălzire și combustibilul gazos de utilizare industrială și maritimă;

întrucât, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1) din Directiva 75/716/CEE ⁽⁴⁾, dispozițiile în vigoare în statele membre stabilesc două valori limită cu privire la conținutul de sulf al combustibililor lichizi; întrucât aceste dispoziții diferă de la un stat membru la altul;

întrucât aceste diferențe obligă întreprinderile petroliere din Comunitate să ajusteze conținutul maxim de sulf din produsele lor, în funcție de statele membre de destinație; întrucât asemenea diferențe constituie astfel o barieră în calea comerțului cu aceste produse afectând, prin urmare, direct stabilirea și funcționarea pieței unice;

întrucât, în plus, articolul 6 din Directiva 75/716/CEE prevede că, în funcție de noile informații disponibile, Comisia trebuie să prezinte un raport Consiliului, însoțit de o propunere corespunzătoare în vederea stabilirii unei valori unice;

întrucât programele de acțiune succesive ale Comunităților Europene în materie de mediu ⁽⁵⁾ subliniază importanța prevenirii și reducerii poluării atmosferice;

întrucât calitatea combustibilului joacă un rol important în reducerea poluării atmosferice prin emisiile autovehiculelor;

întrucât, de asemenea, în temeiul Deciziei 81/462/CEE ⁽⁶⁾, Comunitatea a devenit parte contractantă la Convenția privind poluarea atmosferică transfrontalieră la mare distanță, care prevede, în special, dezvoltarea unor strategii și politici pentru a limita și, pe cât posibil, a reduce treptat și a preveni poluarea atmosferică;

întrucât reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi contribuie la unul dintre obiectivele Comunității, care este de a conserva, proteja și îmbunătăți calitatea mediului și de a contribui la protecția sănătății oamenilor, prin combaterea la sursă a daunelor asupra mediului;

întrucât, în conformitate cu Directiva 75/716/CEE, unele state membre au stabilit deja o valoare de 0,2 % din greutate;

întrucât statele membre trebuie să ia măsuri pentru a asigura disponibilitatea progresivă a motorinei cu un conținut maxim de sulf de 0,05 % din greutate;

întrucât, pentru a atinge nivelurile de emisii de particule stabilite de directive comunitare specifice, conținutul de sulf din motorinele introduse pe piața comunitară nu pot depăși 0,2 % din greutate de la 1 octombrie 1994 și 0,05 % din greutate de la 1 octombrie 1996; întrucât statele membre trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a atinge acest obiectiv;

întrucât utilizarea sporită a combustibilului gazos pentru autovehicule implică eforturi suplimentare în ceea ce privește calitatea motorinei, pentru a limita efectele adverse ale acestei utilizări asupra calității aerului; întrucât stabilirea unui conținut maxim de sulf de 0,05 % din greutate, care urmează să se aplice de la 1 octombrie 1996 pentru motorină, lasă industriilor în cauză suficient timp pentru a efectua ajustările tehnice solicitate;

întrucât, pentru alte utilizări ale combustibililor gazeși și ale uleiurilor semiușoare, se impune efortul de a reduce poluarea atmosferică, efort pentru care ar trebui să se țină seama de contribuțiile acestor utilizări la îmbunătățirea calității aerului și la costurile și avantajele pentru mediu; întrucât Comisia ar trebui să prezinte Consiliului, care decide până la 31 iulie 1994, o propunere care să introducă, până la 1 octombrie 1999, o valoare mai scăzută a conținutului de sulf și să fixeze noi valori limită pentru kerosen;

⁽¹⁾ JO C 174, 5.7.1991, p. 18 și

JO C 120, 12.5.1992, p. 12.

⁽²⁾ JO C 94, 13.4.1992, p. 209 și

JO C 337, 21.12.1992.

⁽³⁾ JO C 14, 20.1.1992, p. 17.

⁽⁴⁾ JO L 307, 27.11.1975, p. 22. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 87/219/CEE (JO L 91, 3.4.1987, p. 19).

⁽⁵⁾ JO C 112, 20.12.1973, p. 1,

JO C 139, 13.6.1977, p. 1 și

JO C 46, 17.2.1983, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 171, 27.6.1981, p. 11.

întrucât o modificare bruscă a livrărilor de țiței care duce la o creștere a conținutului mediu de sulf poate, având în vedere capacitatea prezentă de desulfurare, să pună în pericol livrările pentru consumatori într-un stat membru; întrucât, prin urmare, este necesar să se autorizeze statul membru respectiv să deroge, în anumite condiții, de la limitele conținutului de sulf stabilite pentru propria piață;

întrucât introducerea unui conținut scăzut de sulf pentru combustibili gazoși destinați navelor maritime ridică probleme specifice tehnice și economice pentru Grecia; întrucât o derogare limitată în timp în favoarea Greciei nu ar trebui să afecteze negativ schimburile comerciale cu combustibili gazoși de utilizare maritimă deoarece, pentru moment, instalațiile grecești de rafinare acoperă numai cererea internă de combustibili gazoși și uleiuri semiușoare; întrucât exporturile pentru ardere finală din Grecia spre alt stat membru trebuie să respecte dispozițiile directivei aplicabile în respectivul stat membru; întrucât Grecia ar putea primi o derogare de cinci ani înainte de a introduce combustibili gazoși de utilizare maritimă cu conținutul de sulf impus; întrucât această perioadă se încheie la 30 septembrie 1999;

întrucât ar trebui să se efectueze controale prin sondaj ale conținutului de sulf din combustibili gazoși și din uleiurile din fracțiunea mijlocie introduse pe piață; întrucât, în acest scop, ar trebui să se prevadă o metodă uniformă bazată pe cea mai bună tehnologie disponibilă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) În înțelesul prezentei directive:

- (a) „combustibil gazos” înseamnă orice produs petrolier clasat cu codul NC 2710 00 69 sau orice produs petrolier care, din motive legate de limitele distilării sale, face parte din categoria de distilate medii destinate utilizării sub formă de combustibil și din care cel puțin 85 %, în volum, inclusiv pierderile de distilare, se distilează la 350 °C;
- (b) „motorină” înseamnă orice combustibil gazos utilizat pentru vehicule autopropulsate, menționate de Directiva 70/220/CEE ⁽¹⁾ și Directiva 88/77/CEE ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 76, 6.4.1970, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/441/CEE (JO L 242, 30.8.1991, p. 1).

⁽²⁾ JO L 36, 9.2.1988, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/542/CEE (JO L 295, 25.10.1991, p. 1).

(2) Prezenta directivă nu se aplică pentru combustibili gazoși:

- conținuți de rezervoarele de carburant ale navelor, avioanelor sau autovehiculelor care trec frontiera dintre o țară terță și un stat membru;
- destinați prelucrării înainte de arderea finală.

Articolul 2

(1) Statele membre, pentru a atinge nivelurile de emisii de particule stabilite de directivele comunitare specifice, interzic comercializarea motorinelor în Comunitate, în cazul în care conținutul compușilor de sulf, exprimat în sulf (denumit în continuare „conținut de sulf”) depășește:

— 0,2 % din greutate, de la 1 octombrie 1994;

— 0,05 % din greutate, de la 1 octombrie 1996.

Statele membre iau măsuri pentru a asigura disponibilitatea progresivă a motorinelor menționate la primul paragraf cu un conținut de sulf care nu depășește 0,05 % din greutate.

(2) Statele membre interzic comercializarea în Comunitate a combustibililor gazoși, alții decât cei menționați la alineatul (1) sau folosiți în alte scopuri, cu excepția kerosenului, de la 1 octombrie 1994, în cazul în care conținutul lor de sulf depășește 0,2 % din greutate.

Înainte de 1 ianuarie 1994, Comisia arată, într-un raport adresat Consiliului, progresul realizat în lupta împotriva emisiilor de bioxid de sulf. În același timp, aceasta prezintă Consiliului, pe de o parte, în cadrul general al politicii de îmbunătățire a calității aerului, o propunere de tranziție la o a doua fază, stabilind o limită mai joasă până la 1 octombrie 1999 și, pe de altă parte, stabilind noi valori limită pentru kerosen.

Consiliul hotărăște cu majoritate calificată până la 31 iulie 1994.

(3) Dacă, în urma unei modificări bruște a livrării de țiței sau de produse petroliere, devine dificil pentru un stat membru să aplice limita de conținut maxim de sulf din combustibilul gazos, acel stat membru informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia poate autoriza o limită mai mare care să se aplice pe teritoriul respectivului stat membru pentru o perioadă de cel mult șase luni și notifică decizia sa Consiliului. Orice stat membru poate contesta decizia respectivă în fața Consiliului în termen de o lună. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate adopta o decizie diferită în termen de două luni.

Prin derogare, guvernul Greciei poate autoriza, până la 30 septembrie 1999, comercializarea combustibililor gazoși de utilizare maritimă cu un conținut de sulf de peste 0,2 % din greutate.

Articolul 3

Nici un stat membru nu poate, de la datele de aplicare stabilite în articolul 2 alineatele (1) și (2), să interzică, să limiteze sau să împiedice introducerea pe piață a combustibililor gazoși din cauza conținutului lor de sulf, în cazul în care respectivii combustibili gazoși respectă cerințele prezentei directive.

Articolul 4

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a verifica prin sondaj conținutul de sulf al combustibililor gazoși introduși pe piață.

(2) Metoda de referință adoptată pentru determinarea conținutului de sulf din combustibilii gazoși introduși pe piață este definită prin metoda ISO 8754. Interpretarea statistică a rezultatelor controalelor făcute pentru a determina conținutul de sulf din combustibilii gazoși introduși pe piață se face în conformitate cu standardul ISO 4259 (ediția 1979).

Articolul 5

De la 1 octombrie 1994, Directiva 75/716/CEE se înlocuiește cu prezenta directivă.

Articolul 6

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 1 octombrie 1994. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 martie 1993.

Pentru Consiliu

Președintele

S. AUKEN